

De reflectie is volgens de STARR-methode omschreven (Benders, 2019).

Startpunt: Geen ervaring met strips maken en een verhaal schrijven, maar wel al een eigen tekenstijl.

Didactische competentie: Zorgen dat mensen de achterliggende boodschap die ik wil vertellen meenemen wanneer zij mijn strip lezen en kennis maken met de Japanse mythologie.

Persoonlijke leerdoel: Het vertellen van een verhaal die entertainment en educatief tegelijkertijd is doormiddel van een strip.

1. Situatie: Wat was de situatie?

Voor mijn project wilde ik graag een strip maken. Ik wilde dit eigenlijk al een langere tijd doen, maar ik het moeilijk om er mee te beginnen. Er zijn zoveel verschillende eisen die ik voor mijzelf stel als ik ook iets wil publiceren aan een publiek, waardoor ik liever het ontwijk, dan dat ik aan de slag ga. Ik vind het vooral moeilijk om een uniek verhaal te bedenken, omdat ik vaak met ideeën heb, dat alles geheel uniek en authentiek moet zijn.

2. Taak: Wat was jouw taak?

Mijn rol was om mijn eigen 'product owner' te zijn van mijn project en mijn passie eindelijk achternaga. Ik wilde bereiken dat ik dit keer ook op het gebied van de verhaallijn iets extra kan bijbrengen aan de lezer. Tenslotte wilde ik ook graag de kennis over de Japanse mythologie delen met de lezer.

Ik wilde verder ook wat meer gebruik maken van referenties, om mijn tekenvaardigheden naar een 'hoger niveau' te tillen. Dit omdat ik vaak alleen maar personages teken van het vooraanzicht en bijna nooit in verschillende perspectieven of meer dan alleen maar het hoofd.

3. Actie: Hoe heb je het aangepakt en waarom?

Mijn project heb ik aangepakt met de theorieën die in de studio's zijn aangereikt aan ons. Ik ben begonnen met het onderzoek, maar heb ook de rol van 'create' en 'deliver' aangenomen.

Volgens het 'Johari window model' ben ik erachter gekomen dat er potentie ligt bij het vertellen van een verhaal, maar dat dit nog ontwikkelt moet worden. Daarnaast hoeft niet alles authentiek te zijn, tegenwoordig bestaat alles eigenlijk, zolang je het maar opnieuw 'uitvindt'. Ook weet ik van mijzelf dat ik heel hard wil werken, maar daarbij ook vergeet om anderen om hulp te vragen. Anderen weten weer van mij dat ik soms het wat makkelijker voor mijzelf moet maken, maar letten op nauwkeurigheid en afronding van projecten.

4. Resultaat: Heeft het gewerkt en waarom?

In het begin had ik moeite om het onderzoek om te zetten in een doorlopend verhaal. Ik heb verschillende versies gemaakt en deze aan andere laten zien. Zij vonden de laatste versie van het verhaal beter, omdat het een compleet verhaal was en er een duidelijk structuur in zat. Ik heb ook veel feedback gekregen op mijn illustraties en die waren vaak positief. Alleen de dialogen moesten nog wel verbeterd worden, maar de illustraties waren wel duidelijk.

5. Reflectie: Wat heb je ervan geleerd?

De conclusie hieruit is dat ik vaker mensen om hulp moet vragen en duidelijke vragen moet stellen bij het verkrijgen van feedback. Ook moet ik de nauwkeurigheid niet vergeten en dus ook niet te veel willen doen. Uiteindelijk moet ik ook een criteria stellen, anders is het eindproduct nooit af.